

tion af Forsikringsraadet efter Livsforsikringslovens § 48 og derefter overdraget til Hjælpekassen efter Reglerne i Livsforsikringslovens § 30. „Iduna“, som har et Depot i Nationalbanken paa ca. 100 000 Kr., har hidtil opfyldt sine Betalingsforpligtelser. Skulde Selskabet ikke vedblivende være i Stand dertil, er det Forsikringsraadets Hensigt at tage dets Generalagentur under Administration, og det maa antages, at der ved Overdragelse af Bestanden til et andet Selskab kan skaffes de Forsikrede fuld Dækning. „Victoria zu Berlin“, hvis Depot i Nationalbanken nu er forøget til ca. 450 000 Kr., formener at være i Stand til at opfylde sine Betalingsforpligtelser overfor de danske Forsikrede, og efter Selskabets fornylig aflagte Regnskab for 1922 synes dets Valutasituation at være tilfredsstillende, idet tilstedeværende Underskud i skandinavisk Valuta opvejes af Overskud i anden høj Valuta. Omend der ikke er nogen absolut Garanti for, at danske Forsikrede i „Victoria zu Berlin“ ikke kan komme i Vanskelighed, er der for Tiden ingen Grund til at foretage ekstraordinære Foranstaltninger for disse.

Af Hensyn til Selskabernes økonomiske Evne og hele Hjælpeaktionens Karakter har Udvalget ment at burde begrænse Hjælpens Omfang i Afdeling A noget, saaledes at der som Regel ikke vil blive gjort noget for Forsikringer, der er tegnet efter 1914, eller for den Del af Forsikringsbeløb, der ligger over 10 000 Kr., ligesom et virkeligt Trangmoment maa være tilstede som Betingelse for Hjælp, uden at man dog har tænkt sig nogen særlig dybtgaaende Undersøgelse paa dette Punkt. For de derefter hjælpeberettigede Forsikringer er det Hensigten at garantere Udbetaling ved Forfaldstid af Forsikringssummen med Fradrag af $\frac{1}{3}$ af den Fripolicies Beløb, som der nu kan opnaas for de allerede betalte Præmier. Forsikringssummer, der allerede er forfaldne til Udbetaling, vil saaledes blive udbetalt med $\frac{2}{3}$ af deres Beløb.

Vedrørende Omfanget af de Garantiforpligtelser, som kommer til at paa-hvile Hjælpekassens Afdeling A, er i Udvalget oplyst følgende, idet det dog bemærkes, at det til Raadighed staaende Materiale ikke er af saadan Beskaffenhed, at helt nøjagtige Tal kan gives; i det store og hele maa det dog antages, at det Billede, de giver, er paalideligt nok:

Af Forsikringer mellem 10 000 Kr. og 20 000 Kr. findes en halv Snes Stykker og af Forsikringer paa 20 000 Kr. og derover kun nogle ganske enkelte. Den samlede Forsikringssum er ca. 2 800 000 Kr. og den gennemsnitlige Forsikringssum mellem 3000 og 4000 Kr. Af Beløbet falder 2 Mill. Kr. paa „Mecklenburgische“, 381 000 Kr. paa „Germania“, 147 000 Kr. paa „Nürnberger“, 80 000 Kr. paa „Preussische“, medens Resten er fordelt paa seks andre Selskaber.

Forsikringssum, som er forfalden til Betaling	
inden Udgangen af 1923 er.....	ca. 270 000 Kr.
Kapitalværdi af senere forfalden Sum	ca. 1 860 000 Kr.
— — — — — Bruttopræmie —	530 000 —
Bruttoværdi	ca. 1 330 000 —
Ialt Forpligtelser.....	ca. 1 600 000 Kr.
Herfra gaar:	
tilstedeværende Depot og Policelaan.....	ca. 300 000 Kr.
de foreslaaede Fradrag efter Fripolicernes Paa-	
lydende.....	— 500 000 —
	ialt...ca. 800 000 —
Til Rest...ca.	<u>800 000 Kr.</u>

Hjælpekassens Afdeling B antages ikke at ville paaføre Kassen Tab. Af Hensyn til at Virksomheden i Afdeling B, som kun kan bestaa i Afvikling af Forsikringsbestand, eventuelt efter Overdragelse af denne i Henhold til Livsforsikringslovens § 48 (jfr. §§ 26—31), er egentlig Livsforsikringsvirksomhed, vil det være nødvendigt, at Kassen etableres som et af Indenrigsministeriet tilladt Livsforsikringsselskab. Da Livsforsikringsvirksomhed i Henhold til Livsforsikringslovens § 1 kun maa drives af Aktieselskaber og gensidige Selskaber, kan Hjælpekassen